

הסיפור יבזז היה הצחק עז דמעות - לזא עורר מחשבות נוגות.

חייל אלמוני סיפר השבוע כי רדיו סיפור, שיכול היה להיות משועשע ביותר, אלמלא עורר מחשבות נוגות. אחוז חייל וחברו נסעו בלבנון בג'יפ, ועברו בעיריה. עם אותה להם אשה לבנונית שצ'עצ'ע. הם סברו שזו אסון, ונענו. כאשר עזר הג'יפ, אמרה האשה לשני ילדיה, שעמדו לידה: "אתם, רואים את החיילים הישראליים ה' אלה? הם לוקחים ילדים לישראל, ושם יש להם חדרים קטנים-קטנים, שבהם הם מחזיקים את הילדים ומרביצים להם, אם לא תהיו יל- דים טובים, יבואו החיילים הישראליים ויקחו אתכם!" האשה אספה את ילדיה וחזרה עימם הביתה. הג'יפ המשיך, סיכם החייל בהומור: גם הפעם עשינו את העבודה השחורה בש' בילי הלבנונים. אפשר היה לסכם את הסיפור גם אחרת. הוא מראה מהי עתה תדמיתו של האדם הישראלי ב- לבנון, ובעולם כולו.

המילחמה

מתחת לעצי התירצה

השלב החדש: ישראלי עומדת לגרום למילחמת אזרחים חדשה בלבנון

בשיא המילחמה הסבר אינטלקטואלי מארזני לאורה ישראלית, על סיפונה של יאכטה במל ג'וניה, מהו טיב היחסים בין ישראל ול- לבנון הנוצרית. האיש צילב שתיים מאצבעותיו, והסביר: "האינטרסים שלנו מצד טלבים כיום, זה המקום שבו נפ- גשות שתי האצבעות. אחרי זה אתם תלכו לכיוון אחד, ואנחנו לכיוון שני."

הוסיף האיש: "אתם צריכים ל- הוציא את אש'ף מביירות. אתנו מעוניינים בזה. וזה עבודה מלוכ- לכת, ואתם עושים אותה למען ה' אינטרס שלכם. אחרי זה נלך ב- דרכנו, ואתם לדרככם."

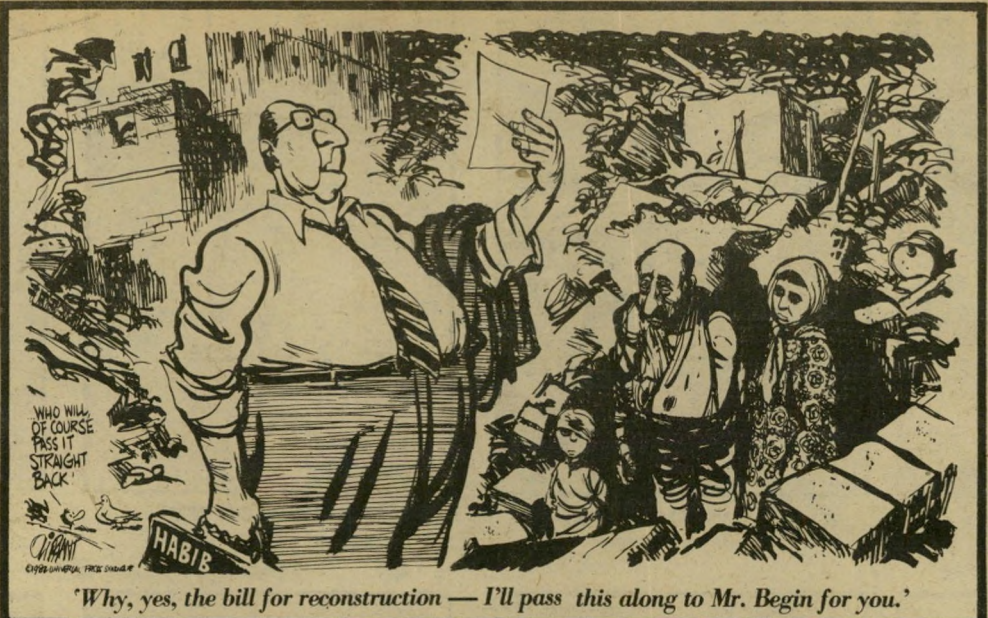
השבוע התברר כי אותו מארזני ביטא את דעת רוב בני-עדתו. אחרי שישראל הביאה ליציאת אש'ף מ- ביירות, ואחרי שכפתה על לבנון את בחירתו של בשיר אל-ג'מיל כנשיא, התחילה החבלה להתפרק.

עורך-דין בנשמה. הפער החל מתגלה כאשר הודיע אריאל שרון בארצות-הברית, בביטחון של קר- סם, כי בישראל כבר מכינים את טיוטת חוזה-השלום עם לבנון. משרד-החוץ הישראלי מיהר להכ- חיש זאת, ומביירות הגיעו תגובות זועמות.

אולם מנחם בגין רוצה בחוזה- שלום. לעורך-דין בנשמה, הוא רוצה במיטמך כתוב ותחום, לא ב- סידורים בלתי-רשמיים, המזכירים לו שיר מפורסם של המשורר ה- יהודי-הגרמני היינריך היינה, ש- ביקש מפילגשו: "אל נא תרכי אותי לשלום מתחת לעצי-התירצה".

הרחוב הישראלי של ברלין נקרא אז "מתחת לעצי התירצה".

הדבר כואב לו כפליים מכיוון שגם הנשיא האמריקאי החל מת- נהג כלסטי ישראל, ומנער מעצמו כל אחריות למיבצע בלבנון. כשהגיע בגין לנופש לנהריה, הוא ציווה לזמן אליו את ג'מיל הצעיר. בשיחה שנמשכה ארבע שעות ויותר הפציר בו בגין ל- תום על חוזה-השלום. בשיר הת- חמק, ראשי מיפלגתו, הסביר, ו- גם אביו הוקו, מתנגדים לכך. הם

הקאריקטורה של אוליפאנט "אני אעביר אותו לבגין!"

השבוע ציפתה להם הפתעה לא- נעימה. מדינאי אמריקאי בכיר, סגן-שר-החוץ לשעבר ג'ורג' בול, (ראה עמודים 8-9) תבע להטיל את מלאו המחיר על ישראל עצמה. טענתו: מכיוון שארצות-הברית משלמת כעת לישראל בכל שנה כ-2.7 מיליארד דולאר - צריכים לנכות את הסכום הדרוש מן ה- הקצבה לישראל.

אפשר היה להתעלם מהצעה זו, שבהא מפי מדינאי שלא נודע מי עולם כאהור מושבע משללת ישראלי, אלא שהוא לא היה היחיד שהשמיע רעיון זה.

אחד מצייירי-הקאריקטורות היי דועים ביותר בארצות-הברית, ארי ליפאנט, שמיליונים רואים את צ'יר ליו, הראה מיפחה לבנונית ליד ביתה ההרוס, המגישה תשובה ל- מדינאי האמריקאי פליפ חביב, כן, זהו החשבון עבור השיקום. אני אעביר אותו בשבילם למה בגין?"

הדמות קטנה, העומדת בכל ה- קאריקטורות של אוליפנט פנינה והמשימה הערות-אגב, מוסיפה קר- כך: "זה (בגין) כמובן יחזיר את החשבון מידי (לאמריקאים)". (ראה גלופה).

להבר עם האויב

לפי הסקר, כה

ישראלי שרשי מוכן להידבר עם אש'ף.

יש גושא אחד שלגביו יש הסי- כמה מלאה בין הליכוד והמערך, שהיו חלוקים השבוע בצורה קר- צונית על רעיונותיו של הנשיא רולנד רגו (ראה עמודים 8-9). שניהם מתנגדים לכל דרשיה עם אש'ף.

משום-כך היה עניין רב בסקר של דעת-הקהל, שנערך שרשה שבוע שעבר על-ידי הד'ר שרשה שר מוטעם המכון מודיעין אזרחי. הסקר נערך בין ה-10 ה-19 באוגוסט. לפני שהחל פינוי הכוחות הפלס- טיניים מביירות.

השאלה: "האם אתה סבור ש- עלינו לנהל משאומתן לשלום עם מנהיגות אש'ף?"

מי שמקשיב לדיברי המיפלגות וכלייהתיקשות, יכול היה לה- סיק כי על שאלה כזאת תהיה תשובה שלילית מפי 99% של ה- אוכלוסייה היהודית.

הצ'י-חצי במערך, התוצאות של שמר היו מדהימות: 37.7% של הציבור הישראלי, יותר משר- ליש, סברו כי אכן יש לנהל משא- ומתן עם אש'ף. מבין אלה, 17.9% השיבו ב"הן" פשוט ובלי הסתיי- גות, ואילו 19.8% השיבו ב"הן"

מסוייג, "בתנאים מסויימים" 60.7% התנגדו. השאר אינם יודעים. אצל מצביעי המערך הגיע ה- אחוזו כימעט למחצית - 48.3% כעד הידברות עם אש'ף - לעומת 48.9% שהתנגדו. כלומר: חלוקה מדוייקת של הצ'י-חצי.

זה מדהים, מכיוון שבכל טיעות מיפלגת-העבודה בכנסת יש רק ח"כ אחד ויחיד, יוסי שריד, ה- דוגל במגע עם אש'ף. מסתבר כי ליותר משליש הבוחרים הישראליים אין למעשה ייצוג בכנסת בכל הנוגע לשאלה חשובה זו. תוצאה זו מצטרפת לתוצאה של

סקר קודם, מטעם מכון אחר (הנו- לך הזה 2345), ששאל: "האם אתה מצדיק את פגישת ערפאת-אברג'י?" גם אז היתה התוצאה מדהימה. פגישה זו, שכל כלי-התיקשות בישראל גינו אותה, ושעליה נחקר אורי אברג'י בשבוע שעבר על- ידי המיסטרה, זכתה בתמיכתם של 14% מן הנשאלים, מתן 10.8% בלי כל הסתייגות, ו-3.2% שתמכו בהסתייגות ("אם זה יעזור").

לדבר על מה: על מה מוכן כל ישראלי שלישי להידבר עם אש'ף?

בעניין זה מגלה הסקר תופעה מעניינת. בעוד שהמילחמה שוכ- נעה ישראלים כה רבים כי אש'ף קיימת, וכי יש להידבר עימה, היא לא שיכנעה אותם שצריכים ל- להתפרש עם העם הפלסטיני על בסיס שיש לו סיכוי סביר להת- קבל על-ידי הצד השני. 64.9% מן הנשאלים התנגדו למדינה פל- סטינית ביכלל, 14.6% מוכינים ל- הסכים למדינה פלסטינית בירדן, ורק 5.2% מן הציבור הישראלי היהודי מוכינים למדינה פלסטינית בגדה המערבית.

מכיוון שהטיעה היחידה בכנסת המוכנה לכך היא ר"ח, שכמעט כל בוחריה הם ערביים, ואילו של"י הציונית, הדוגלת בכך, אי- נה מיוצגת בכנסת הנוכחית, מסתבר כי ל-5% אלה אין ייצוג.

רת

ואך-על-פי-כך -

טוס יוסי!

עורך-הדין התלאביבי

הצדיח שוב לדחות את רוע

הגזירה, ומסוסי "אד-עק"

ימושיכו כינתיים לטוס גם

בשבתות, אך הממשלה

מתכוננת לסיבוב הבא.

עורך-הדין דרור חוטר-ישי ניצח את הממשלה בשני סיבובים רצו

פס. בפעם הראשונה הוא הצליח לדחות את סגירת אל-על בחודש מאי השנה, ובפעם השניה עשה זאת ביום החמישי שבוע שעבר. יום אחד לפני המועד שנקבע להפ- סקת הטיטות.

דרוש מאבק ציבורי. ידעתי שזוכה בבג"ץ הזה, גילת חוטר ישי לידידים, "בפעם הבאה הם ילמדו איך לא להפסיד. אנחנו הבנו שאי-אפשר לנהל מאבק בעד טיטות אל-על בשבת, רק באמצעות מי- שפנו שהולך לבג"ץ. אנחנו זקוקים למאבק ציבורי ממשי."

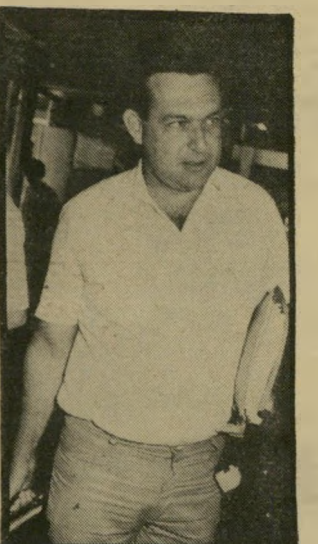
הפרקליט התלאביבי בן ה-36, שייצג את ועד עובדי אל-על, משוכנע שממשלת בגין תתכונן היטב לקראת הסיבוב הבא של הקרב. לדעתו יעביר בגין תיקון חוק, שיאפשר לו להוכיח בבג"ץ שהוא רשאי לסגור את החברה בשבת ובחגים. מסיבות קואליצי- יוניות.

צו מניעה ובג"ץ. את הקרב נגד סגירת אל-על תכנן חוטר-ישי, המייצג את ועדי אל-על מה זמן רב, היטב.

ראשית, מיד עם היוודע הכוונה להשבת את מטוסי אל-על בשבת ובחגים, הוא פנה לבית-הדין ל- עבודה.

הוא טען שהעובדים נלחמים למען האינטרסים של החברה, שהיא חברה ממשלתית, ולכן אינה יכולה להתנגד נגד צעדי הממשלה נגדה. הוא ביקש צו-מניעה נגד חברת אל-על, שיאסור עליה לשנות את סידריה-העבודה, אם לא תבצע החברה שינויים בסידריה-העבודה, היא לא תוכל לבטל את הטיטות לפי דרישת הממשלה.

ב-2 במאי, החליטה הממשלה שיש לסגור את אל-על בשבתות. חוטר-ישי פנה לבג"ץ. הוא טען שמכיוון שהחלטת הממשלה אינה כלכלית, חובה עליה להשיג קודם

פרקליט חוטר-ישי נצחון שני

את אישורה של ועדת-הכספים של הכנסת. חוטר-ישי הדגיש שזוהי החלטה פוליטית. בית המישפט העליון קיבל את טענותיו וציווה על הממשלה לקבל את אישורה של ועדת-הכספים.

נוק-יאוט שני.

את אישורה של ועדת-הכספים של הכנסת, תורעה אישרה ב-11 קולות הקואליציה, נגד 100 של האר- פוויציה את החלטת הממשלה. אך בעצם, כפי שטען הפרקליט בבית המישפט העליון, היו רק שביעה קולות של הקואליציה נגד 10 של האופוזיציה, כי ארבעת הקולות הנוספים היו של ח"כים שלא היו חברים קבועים בוועדה. ההחלטה לא היתה מסורתית. טען חוטר-ישי, ויש לבטל את ההצבעה.

שוב, נוק-יאוט. ממשלת בגין נוצחה שוב.

שלושת השופטים, מאיר שמגר, דב לוי ויהודה כהן, מצעו ברוב תאחרון את סגירת אל-על. אך מה יהיה בסיבוב השלישי?